

Chúa Nhật 4 MC -C

HỌC HỒI - CỜ MNGHIỆM SẴNG VÀ CHIA SẴNG LỜI CHÚA

Bài ĐỒ C I: Gs 5, 9a. 10-12

"Dân Chúa tin vào ĐỒ T Chúa hứa và mừng Lễ VỒ T Qua".

Trích sách Giosuê.

Trong nhỒng ngày Ấy, Chúa phán cùng Giosuê rỒng: "Hôm nay, Ta đã cỒ t sỒ dỒ nhỒp cỒ a Ai-cỒ p khỒi các ngỒỒi!" Con cái Israel tỒ m trú tỒ i Galgali và mừng Lễ VỒ T Qua vào ban chiỒu ngày mỒi bỒn trong tháng, trên cánh đỒng Giêricô. Ngày hôm sau Lễ VỒ T Qua, hỒ ănh các thỒ c ănh đỒ a phỒng, bánh không men và lúa mỒ ch gỒ t năm Ấy. TỒ khi hỒ ănh các thỒ c ănh đỒ a phỒng, thì không có manna nỒ a. Và con cái Israel không còn ănh manna nỒ a, nhỒng hỒ ănh thỒ sỒn năm đỒ cỒ a xỒ Canaan.

ĐỒ là LỜI CHÚA.

Đáp Ca: Tv 33, 2-3. 4-5. 6-7

Đáp: Các bỒn hỶ nỒ m thỒ và hỶ nhỒn coi, cho biỒ t Chúa thiỒn hỒ o nhỒng bao (c. 9a).

XỒng: 1) TỒ chúc tỒng Chúa trong mỒi lúc, miỒng tỒ hỒng liên lỒngỒi khen NgỒỒi. Trong Chúa linh hỒn tỒ hănh đỒn, bỒn nghèo hỶ nghe và hỶ mừng vui. - Đáp.

2) Các bạn hãy cùng tôi ca ngợi Chúa, cùng nhau ta hãy tán tụng danh Ngài. Tôi cảm ơn Chúa, Chúa đã nhận lời, và Ngài đã cảm ơn tôi khi tôi đi xuống. - Đáp.

3) Hãy nhìn vào Chúa để các bạn vui tươi, và các bạn khi họ nghe tiếng tôi. Khi tôi đau khổ cảm ơn Chúa và Chúa đã nghe, và Ngài đã cảm ơn họ khi tôi đi xuống. - Đáp.

Bài Đúc II: 2 Cr 5, 17-21

"Thiên Chúa đã nhận Đúc Kitô giao hoà chúng ta với mình".

Trích thư hai của Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Côrintô.

Anh em thân mến, nếu ai trong Đúc Kitô, thì ngài đó sẽ là một thứ tạo mới, không gì là cũ đã qua đi: này đây tất cả mọi sự đã trở thành mới. Vì mọi sự bởi Thiên Chúa, Đấng đã nhận Đúc Kitô giao hoà chúng ta với mình, và trao phó cho chúng tôi chức vụ giao hoà. Thật vậy, Thiên Chúa là Đấng giao hoà thế gian với chính mình Ngài trong Đúc Kitô, nên không kìm chi đến tội lỗi của loài người, và đặt lên mọi người chúng tôi lời giao hoà. Nên chúng tôi là sự gì thay một Đúc Kitô, như chính Chúa dùng chúng tôi mà khuyên bảo. Vì Đúc Kitô, chúng tôi van nài anh em hãy giao hoà với Thiên Chúa. Đấng không hề biết tội, thì Thiên Chúa làm nên thân tội vì chúng ta, để trong Ngài, chúng ta trở nên sự công chính của Thiên Chúa.

Đó là lời Chúa.

Câu Xin nguyện Trích Phúc Âm: Lc 15, 18

Tôi muốn ra đi trở về với cha tôi và thưa với ngài: Thưa cha, con đã lỗi phạm đến ngươi và đến cha.

Phúc Âm: Lc 15, 1-3. 11-32

"Em con đã chết nay sống lại".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, những người thu thuế và những kẻ tội lỗi đến gần Chúa Giêsu để nghe Người giảng; thế mà y, những người biệt phái và luật sĩ liền bực rầy: "Ông này đón tiếp những kẻ tội lỗi và cùng người ăn uống với chúng". Bởi vì Người phán báo họ đến ngôn này: "Người kia có hai con trai. Đứa em thưa với cha rằng: "Thưa cha, xin cha cho con phần gia tài thuộc về con". Người cha liền chia gia tài cho các con. Ít ngày sau, người em thu thuế tội lỗi của mình, trở về đi miền xa và ở đó ăn chơi xa xỉ phung phí hết tiền của. Khi nó tiêu hết tiền của thì phải đi kiếm việc làm trong miền đó, và nó bắt đầu tìm kiếm việc làm. Nó vào giúp việc cho một người trong miền, người này sai nó ra để chăn heo. Nó muốn ăn những đồ ăn của heo để ăn cho đỡ đói, nhưng cũng không ai cho. Bởi vì nó hối hận và trở về nhà: "Bắt bao giờ tôi làm công việc nhà cha tôi để được ăn uống đầy đủ, còn tôi, tôi ở đây phải chết đói. Tôi muốn ra đi trở về với cha tôi và thưa với cha: "Thưa cha, con đã làm việc phạm tội và đến cha, con không đáng được gọi là con của cha, xin cha đừng xỉ vả con như một người làm công việc của cha". Vì vậy nó ra đi và trở về với cha nó. Khi nó còn ở đằng xa, cha nó trông thấy, liền chạy lòng vòng ôm lấy cổ nó và hôn nó hồi lâu... Người con trai lúc đó thưa rằng: "Thưa cha, con đã làm việc phạm tội và đến cha, con không đáng được gọi là con của cha". Những người cha báo đáp: "Mau mang áo đẹp nhất ra đây và mặc cho con, hãy đeo nhẫn vào ngón tay con, và xách giày vào chân con. Hãy bắt con bê béo làm thịt để chúng ta ăn mừng: vì con ta đây đã chết, nay sống lại, đã mất, nay lại tìm thấy". Và người ta bắt đầu ăn uống linh đình.

"Người con của ông đang ở ngoài đường. Khi về gần đến nhà, nghe tiếng đàn hát và nhảy múa, anh gọi một tên đầy tớ để hỏi xem có chuyện gì. Tên đầy tớ nói: "Đó là em của ông đã trở về, và cha của ông đã giết bê béo, vì thế yến tiệc và vui mừng lắm". Anh liền đi và quyên tâu như không vào nhà. Cha anh ra xin anh vào. Những người anh trả lời: "Cha coi, đã bao năm con hầu hạ cha, không hề trái lệnh cha một điều nào, mà không bao giờ cha cho riêng con một con bê để ăn mừng với chúng bọn. Còn thế này con của cha kia, sau khi phung phí hết tài sản của cha về miền đang đi tìm, nay trở về thì cha lại sai làm thịt bê béo ăn mừng nó". Những người cha báo: "Hỡi con, con luôn ở với cha, và mọi sự của cha đều là của con. Những người anh ăn tiệc và vui mừng, vì em con đã chết nay sống lại, đã mất nay lại tìm thấy".

Đó là Lời Chúa.

Suy niệm/ SẴNG VÀ CHIA SẴ

Hành trình Mùa Chay 40 ngày bắt đầu từ tuần lễ Thứ Tư, với Chúa Nhật hôm nay đây. Và phụng vụ Lời Chúa cho Chúa Nhật Thứ Tư Mùa Chay hôm nay dường như có tính cách hân hoan vui vẻ hân lên, không còn nặng nề gì là âu sầu buồn bã theo chiụu húng của Mùa Chay nữa.

Thứ tư vậy, ngay trong Bài Đọc 1, luồng gió thổi mát và những hàng của mùa xuân như thổi vào mùa đông và làm ấm áp mùa đông hân lên. Nhưng, cuộc hành trình 40 năm vô cùng khắc nghiệt và quá dài trong sa mạc khô cằn đầy những gian nan thử thách khôn lường cho một dân tộc đông có trên 2 triệu con người (xem Xuất Hành 12:37), sau khi ra khỏi Ai Cập và vượt qua Biển Đỏ cùng Sông Jordan, dân Do Thái cuối cùng đã tin tưởng đích đến của mình là chính mình Đấng Hằng Hữu.

Một tin tưởng như này đã được Thiên Chúa hứa với tổ phụ Abraham của dân Do Thái (xem Khởi Nguyên 15:18-21). Ngài còn lập lời hứa này với con ông là Isaac (xem Khởi Nguyên 26:3) cũng như với cháu ông là Giacóp (xem Khởi Nguyên 28:13). Đấng Hằng Hữu này là chính Thiên Chúa cũng đã đến với tổ phụ đầu tiên này của dân Do Thái để nói chuyện (xem Khởi Nguyên 12:7 và 15:7), cho tin khi nhìn đối diện ra khắp vùng, khi tin tổ phụ Giacóp cùng con cháu tin tưởng là 70 người kéo nhau sang Ai Cập (xem Khởi Nguyên chương 46), để đó suốt một thế gian 430 năm (xem Xuất Hành 12:40).

Khi vào được Đấng Hằng Hữu, đời sống dân Do Thái, trước hết, là như vào được miền đất hoàn toàn tin do, miền đất thu hoạch, miền đất do chính họ làm chủ, khác hẳn với miền đất Ai Cập mà họ đã từng sống như nô lệ và thế tục là làm nô lệ trong thế giới điếm trước khi ra đi 40 năm trước, bởi thế, ngay đầu Bài Đọc 1: "Chúa phán cùng Giosuê rằng: 'Hôm nay, Ta đã cắt sự dấn thân của Ai-cập khỏi các người!'"

Khi dân Do Thái ra khỏi đất Ai Cập vào thế giới điếm làm nên chính Lễ Vượt Qua đầu tiên của họ thế nào, ngày 14 Tháng Giêng theo niên lịch của dân tộc này, thì khi vào thế giới Đấng Hằng Hữu cũng vào thế giới điếm Lễ Vượt Qua ban đầu vậy, một biến cố quan trọng nhất trong lịch sử của họ mà họ tin tưởng hành tin chính Đấng Hằng Hữu, như Bài Đọc 1 hôm nay thuật lại: "Con cái

Israel tìm trú tại Galgali và mang Lơ Vơt Qua vào ban chiều ngày mồng bốn trong tháng, trên cánh đồng Giêricô".

Tuy đã vào đồng cỏ Đốt Hôa, nhưng dân Do Thái chỉ bắt đầu sinh sống tập hợp như một dân tộc ở địa phương mồng này sau Lơ Vơt Qua đầu tiên của họ mà thôi, vì chỉ họ không còn lấy thu hoạch vào manna từ trời xuống là lương thực hàng ngày đã nuôi dưỡng họ suốt 40 năm trôi qua trong sa mạc, mà là như các thổ sản của chính Đốt Hôa, như các chi tiết cuối cùng của Bài Đốt C 1 cho biết:

"Ngày hôm sau Lơ Vơt Qua, họ ăn các thực phẩm địa phương, bánh không men và lúa mạch gọt năm ngày. Từ khi họ ăn các thực phẩm địa phương, thì không có manna nữa. Và con cái Israel không còn ăn manna nữa, nhưng họ ăn thực phẩm năm đó của xứ Canaan".

Đó là lý do tâm tình tri ân cảm tạ và ngợi khen chúc tụng Thiên Chúa của Bài Đáp Ca hôm nay cũng chính là của dân Do Thái lúc bấy giờ, và vào thời điểm lịch sử của đức tin sang một kỷ nguyên mới, hoàn toàn mới, một kỷ nguyên cho thấy họ thoát sự chấp nê như người dân tộc mà còn là một quốc gia nữa, có một quê hương xứ sở đất nước càn hoàng làm nên cuộc trú ẩn địa đàng như một cộng đồng dân tộc khác trên trái đất này:

1) Tôi chúc tụng Chúa trong mọi lúc, mọi nơi tôi hằng liên lụy ngợi khen Ngươi. Trong Chúa linh hồn tôi hân hoan, bần nghèo hãy nghe và hãy mừng vui.

2) Các bần hãy cùng tôi ca ngợi Chúa, cùng nhau ta hãy tán tụng danh Ngươi. Tôi cảm tạ khen Chúa, Chúa đã nhận lấy, và Ngươi đã cảm tạ tôi khi tôi đi xuống lo sợ.

3) Hãy nhìn xem Chúa đối các bần vui tươi, và các bần khi họ ngợi khen bần một. Kia ngợi khen đau khổ cảm tạ và Chúa đã nghe, và Ngươi đã cảm tạ họ khi tôi đi xuống tại nạn.

Nếu ngay sau nguyên tắc Thiên Chúa đã tạo dựng họ của cảm tạ chuộc loài người (xem Khô Nguyên 3:15) thì phải chăng Đốt Kitô Thiên Sai Cảm Tạ, nên nhân tính của Ngươi cũng như nên Giáo Hội Nhiệm Thể Ngươi, là chính Đốt Hôa của / cho một dân tộc mới, một "đốt cháy sạch và một" (Khô Nguyên 33:3; Xuất Hành 3:8), ám chỉ "đây ân sống ("sống") và chân lý ("một")", xuất phát

tôi "Lời đã hóa thành nhục thể và sống giữa chúng ta, người Con duy nhất đấng Thiên Chúa..." (Gioan 1:14).

Thật vậy, nhục thể của Vị Thánh Qua Chúa Kitô nhờ Phép Rửa (xem Roma 6:1-7), Kitô hữu đã cùng với Chúa Kitô "vượt qua sông chết mà vào sông sống" (Gioan 5:24), nghĩa là, đã đổ mình vào Đấng Thiên Chúa của Chúa Kitô, tức đã hiệp thông nên một với Chúa Kitô, qua Nhiệm Thể Giáo Hội của Ngài, như Thánh Phaolô Tông Đồ Dân Ngoại đã diễn tả như thế trong Bài Đọc 2 hôm nay: "Nếu ai trong Đấng Kitô, thì người đó sống là một thể sống mới, như mọi gì là cũ đã qua đi: này đây tất cả mọi sự đã trở thành mới".

Như Phép Rửa con người đổ mình vào trong Đấng Thiên Chúa của Chúa Kitô là Giáo Hội Nhiệm Thể Ngài thành "một thể sống mới" và "tất cả mọi sự đã trở thành mới" đây có thể nói đã đổ mình báo ơn mình và ám chỉ nên trở nên hiệp nhất của dân Do Thái, một dân tộc đã sống một cuộc sống hoàn toàn mới trong Đấng Thiên Chúa, bằng những con người mới, đổ mình sinh ra sau khi rời khỏi Ai Cập, không còn một con người cũ nào từ Ai Cập, bao gồm cả Moisen, người trước 2 con người duy nhất là Calep và Giodue thay Moisen (xem Dân Số 14:21-24,30; 20:12).

Hãy tưởng tượng mà xem đấng đấng 40 năm sa mạc mà dân Do Thái hành trình từ Ai Cập, nhất là từ sau khi vượt qua Biển Đỏ và Đấng Thiên Chúa đã trở thành một nghĩa trang vĩ đại nhất thế giới, nên đã chôn xác của cả 3 triệu người Do Thái, một vùng sa mạc có thể nói là quê hương của thế hệ Do Thái vượt qua.

Như dân Do Thái, nếu không như Thiên Chúa, qua Moisen, người thoát khỏi Ai Cập, họ sống không bao giờ có thể vượt qua tình trạng nô lệ mà vào sông sống từ do trong Đấng Thiên Chúa thế nào, thì Kitô hữu cũng không thế nào đổ mình trở thành chi thể của Giáo Hội, thuộc về Giáo Hội, sống trong Đấng Thiên Chúa Giáo Hội, nếu không đổ mình Thiên Chúa của chúng ta như Chúa Giêsu Kitô Thiên Sai Cứu Thế Con Ngài, đúng như Thánh Phaolô đã xác tín trong Bài Đọc 2 hôm nay liên quan đấng Thiên Chúa tác giả của Giáo Hội nên thành phần thế giới tác viên như ngài:

"Vì mọi sự bắt đầu Thiên Chúa, Đấng đã như Đấng Kitô giao hoà chúng ta với mình, và trao phó cho chúng tôi chức vụ giao hoà. Thật vậy, Thiên Chúa là Đấng giao hoà thế gian với chính mình Ngài trong Đấng Kitô, nên không kẻ chi đấng nào là kẻ của loài người, và đứng lên môi miệng chúng tôi để giao hoà. Nên chúng tôi là sự sống thay một Đấng Kitô, như chính Chúa dùng chúng tôi mà khuyên bảo. Vì Đấng Kitô, chúng tôi van nài anh em hãy giao hoà với Thiên Chúa. Đấng không hề biết tội, thì Thiên Chúa làm nên thân tội vì chúng ta, đứng trong Ngài, chúng ta trở nên sự công chính của Thiên Chúa".

Đúng thôi, trong việc cứu chuộc con người, Thiên Chúa đóng vai trò đáng kể không phải là con người. Điều này hình ảnh là trình bày của dân Cựu Ước Do Thái giáo trong việc giải thoát khỏi thân phận làm tôi của Ai Cập mà đưa họ vào miền Đất Hứa tự do. Hay trình bày dân Tân Ước Kitô giáo, họ đã làm nên biết các dân người, trong việc giải thoát khỏi tội lỗi và sự chết bằng chính Chúa Giêsu Kitô là Đấng Thiên Sai Con Ngài.

Đó là lý do trong Bài Đọc 2 hôm nay, Thánh Phaolô đã nhận thức rất chính xác là "Thiên Chúa là Đấng giao hòa với chính mình Người trong Đấng Kitô". Tại sao con người tội lỗi đã xúc phạm đến Thiên Chúa đáng lẽ phải trả đũa nên làm hòa, nên xin lỗi Thiên Chúa mới phải, mới hợp lẽ công bằng, hợp tình hợp lý theo trình gian, đấng này chính Ngài là đấng làm hòa với loài người tội nhân? Ôi, lòng thương xót Chúa... Chúng con không thể nào hiểu được tầm mức loài người chúng con!

Thiên Chúa giao hòa với loài người phạm nhân của Ngài, thậm chí, còn chấp nhận con người mà hiểu được và cảm thấy được tội lỗi của mình nhưng xót vô cùng của Thiên Chúa chắc không thể nào không điên lên, không mất trí, mất lòng thương xót, như Thánh Phaolô, cũng trong Bài Đọc 2, đã dám nói mà không sợ bị đọa và lạc đọa, đó là "Đấng Kitô... Đấng không hề biết tội, thì Thiên Chúa đã biến thành tội - who has no sin to become sin / who did not know sin to be sin - vì chúng ta, đấng trong Ngài, chúng ta trở nên sự công chính của Thiên Chúa".

Bởi thế, trình bày tình yêu vô cùng nhân hậu của Vị Thiên Chúa nhận nhân đã biết loài người xúc phạm song đã trả đũa tìm cách làm hòa với phạm nhân của mình, bằng cách biến Người Con vô cùng thánh hảo yêu quý của mình trở thành tội lỗi, mất sự đời không thể nào có nơi Thiên Chúa và không thể nào chấp nhận đấng với Thiên Chúa, như vị Thiên Chúa nhận nhân là mục đích của sự chết tội lỗi lên nhân tính đấng Con mà cớ lý và vượt qua, như thế nhuốm đến nhân tính vô tội và thánh hảo của Người, để như Người biến hình sự đời tội lỗi của con người thành ân sự công lòng thương xót Chúa, mà Thánh Phaolô đã tha thiết kêu gọi Kitô hữu Giáo đoàn Corinto thì biết, cũng như mới thì biết sau này, là "chúng tôi van nài anh em hãy giao hòa với Thiên Chúa".

Bài Phúc Âm hôm nay, mới bài Phúc Âm đã đấng Giáo Hội chọn đấng cho ngày Thứ Bảy Tuần 2 Mùa Chay, Chia sẻ Phụng Vụ Lễ Chúa Mùa Chay Tuần 2 (21-27/2/2016), vì nội dung của bài Phúc Âm hôm nay là mới đấng ngôn cho thì 2 đấng chính yếu: 1- Thiên Chúa quở trách là Đấng đã hòa giải với tội nhân trần thế, và 2- chấp bao giải trong nhà với Ngài mới đấng hạnh phúc như trong Đất Hứa vậy.

Trước hết, dõ ngôn của Bài Phúc Âm hôm nay cho thấy Thiên Chúa là Đấng đã giao hòa trước. Không phải hay sao, người cha có hai người con trai trong dõ ngôn của bài Phúc Âm hôm nay đã cho thấy rõ điều này.

Người cha trong dõ ngôn đã không làm hòa trước là gì với người con hoang đàng phung phá, chỉ, "Khi nó còn ở đàng xa, cha nó chợt trông thấy, liền đứng lòng thấy; ông chạy ra ôm chàng lấy nó và hôn nó hoài lâu", trước khi chính nó lên tiếng xin lỗi ông và xin ông tha thứ cho nó: "Người con trai lúc đó thưa rằng: 'Thưa cha, con đã lỗi phạm đến trời và đến cha, con không đáng đứng trước gọi là con cha nữa'".

Bởi ông đã tha cho nó ngay khi nó có ý định xin ông chia gia tài cho nó và ngay cả trước khi nó bước ông mà đi, vì ông không bao giờ chấp nhận nó, thậm chí còn tìm kiếm tha cho nó, và thậm chí là hèn hèn khi về đến cửa tha thứ cho nó, chỉ muốn chấp nhận cho nó càng ngày càng thấy được ông yêu thương nó là chấp nhận nào, một tình yêu thương vô cùng nhân hậu nó không thể nào hiểu được. Vì người con hoang đàng phung phá chỉ có thể làm hòa với cha của nó, như Bài Phúc Âm hôm nay cho thấy, chỉ xảy ra sau khi Người cha đã bày tỏ lòng chân hoan hỉ khi được làm hòa với nó trước.

Sau nữa, trong cùng dõ ngôn làm hòa hay hòa giải tuy vậy này, người cha chấp nhận ngay từ trước hòa giải với người con hoang đàng phung phá mà còn với cả người con không bước ông mà đi như đứa con hoang đàng phung phá kia nữa, người con cho rằng "đã bao năm con hiểu cha, không hề trái lệnh cha một điều nào", thậm chí cùng nhau nghĩ đã xảy ra?

Vào chính lúc mọi người đang xum vỹ trong nhà cha, ăn mừng người con hoang đàng phung phá như "đã chợt nay sống lại, đã mất nay lại tìm thấy", thì người con tỏ cho mình là ngoan ngoan trung thành của cha lại bỏ cha mà đi, bằng cách, như thể như không chui vào trong nhà với cha và em của mình, trái lại, muốn tách mình ra khỏi mọi hiệp thông yêu thương, hiệp thông sống sống, đứng đi, "Cha anh ra xin anh vào" hiệp thông với chung gia đình.

Cách và hành vi "Cha anh ra xin anh vào", không phải hay sao, là chính tác động Thiên Chúa tỏ đến làm hòa với loài người, tức là việc "Thiên Chúa muốn cho tất cả mọi người được cứu và nhận biết chân lý" (1Timotheu 2:4), muốn mọi người như thế là như con người làm như người con bước ngoài nhà với cha mà lại chấp nhận hiểu cha gì hết, chấp nhận biết rằng "tất cả mọi sự của cha đều là của con", bởi thế nên làm gì cho cha cũng làm như một người đầy tớ "hiểu hiểu

cha", đòi đợc trờ công xờng đợc: "không bao giờ cha cho riêng con mợc con bê nh", hờn là mợc ngợc i con chờ làm vì cha muờn và cho cha đợc nh ý, coi viờc cờa cha và cờa cời cờa cha là cờa mình.

Trong cờ hai trờng hờp, cờa cờ hai ngợc i con, mợc khi ờ ngoài nhà cờa cha, sờ không bao giờ đợc hờnh phúc. Trờng hờp cờa ngợc i con hoang đờng phung phá cuời cùng phời trờ vờ nhà cha, trờ vờ hiờp thông vời cha, mợc tìm đợc sờ sờng chân thờc và viên mãn. Còn ngợc i con không bờ cha mà đi, tờc còn ờ nhà vời cha vờ thờ lý theo bờ ngoài, mợc khi không vào nhà cờa cha mình nờa cũng thờ, nghĩa là muờn hoàn toàn tách mình ra khời cuờc hiờp thông vời cha, đờ trờ thành mợc con chiên lờc, lờ loi cô đợc mợc mình, rờt đờ bờ sói đờ ăn thờt mợc xác.

Nhà Cha đờy, mà Đờt Hờa cờa dân Do Thái là hình bóng tiên báo, trờc hờt và trên hờt ám chờ mợc hiờp thông thờn linh vời Thiên Chúa, sau nờa ám chờ nhân tính Chúa Kitô nói chung và thân xác cờa Ngợc i nói riêng, và sau hờt ám chờ Giáo Hời Nhiờm Thờ Chúa Kitô là bí tích và là đờu chờ hiờp thông vời Thiên Chúa và hiờp nhờt vời loài ngợc i (xem Hiờn Chờ Tín Lý vờ Giáo Hời Lumen Gentium Ánh Sáng Muôn Dân - 1).

Chính vì Nhà Cha là đờch đờm cờa cuờc sờng trờn gian cờa con ngợc i nói chung và cờa cuờc hành trình đợc tin Kitô hờu nói riêng, là khát vờng build-in - bờm sinh sờn có trong lòng con ngợc i, mà ngợc i con hoang đờng phung phá trong đờ ngôn cờa bài Phúc Âm hôm nay, khi đờ tời tờn cùng khờn nờn cờa cuờc đời, đờ thờy đợc tờt cờ sờ thờt không thờ chời cỏi và không thờ rời xa: "Biờt bao ngợc i làm công ờ nhà cha tôi đợc ăn uờng đờ đờt, còn tôi, tôi ờ đờy phời chờt đời". Bời thờ và tờ đờ, ngợc i con đờ đờt khoát tiờn đờn chờ: "Tôi muờn ra đi trờ vờ vời cha tôi".

Chờng nhờng quyờt đờnh trong lòng, ngợc i con hoang đờng phung phá này còn thờc sờ tờ ra bờng hành đờng cờ thờ bên ngoài nờa: "Vờy nó ra đi và trờ vờ vời cha nó". Nghĩa là, nó muờn làm hòa cùng cha cờa nó, mợc hành đờng cho thờy nó chờng nhờng nhờn lời trong lòng sau khi nó cờm thờy hời hờn vì đờ bờ cha mà đi: "con đờ lời phờm đờn trời và đờn cha...", mà còn xin lời ngoài miờng nờa sau khi nó đợc lời gờp mợc ngợc i cha vô cùng nhân hờu cờa nó: "Thờa cha, con đờ lời phờm đờn trời và đờn cha, con không đợc gời là con cha nờa".

Thờ nhờng, viờc ngợc i con hoang đờng phung phá hòa giời vời cha cờa nó chờ xờy ra sau khi cha cờa nó hòa giời vời nó, không bao giờ chờp nhờt nó, hờng tha thờ cho nó ngay cờ trờc khi nó xúc phờm đờn ông, thờm chí còn vui vờ tìm đờp đờ tha thờ cho nó, nhờ đợc tờ ra trong đờ ngôn cờa Bài Phúc Âm hôm nay: "Khi nó còn ờ đờng xa, cha nó chờt trông thờy, liờn đờng lòng thờng ng; ông chờy ra ôm chờng lờy cờ nó và hôn nó hời lâu".

Cộng hòa cha con chúng ta ngôn ngữ của bài Phúc Âm hôm nay hòa giải với nhau đã xảy ra đúng như những gì đức Thánh Phaolô đã trải qua, cảm nhận và vì thế đã đức ngài sẽ chúng ta khuyên Kitô hữu Giáo đoàn Corinto trong Bài Đức 1 hôm nay:

1- Thiên Chúa nhận nhận hòa giải với con người và phạm nhân tội lỗi trong: "Vì mọi sự bởi Thiên Chúa, Đức ngài đã như Đức Kitô giao hòa chúng ta với mình, và trao phó cho chúng tôi chức vụ giao hòa. Thật vậy, Thiên Chúa là Đức ngài giao hòa thế gian với chính mình Ngài trong Đức Kitô, nên không kìm chế tội lỗi của loài người, và đứng lên mọi miền chúng tôi để giao hòa".

2- Loài người phạm nhân như đó và tội đó mọi có thể hòa giải với Thiên Chúa nhận nhận của mình: "Nên chúng tôi là sự giải thay mặt Đức Kitô, như chính Chúa dùng chúng tôi mà khuyên bào. Vì Đức Kitô, chúng tôi van nài anh em hãy giao hòa với Thiên Chúa. Đức ngài không hề biết tội, thì Thiên Chúa làm nên thân tội vì chúng ta, đứng trong Ngài, chúng ta trở nên sự công chính của Thiên Chúa".

Thánh thi Kinh Phụng Vụ Ban Mai các Chúa Nhặt Mùa Chay (bản dịch của Nhóm Phiên Dịch Các Giờ Kinh Phụng Vụ)

Nào phụng phụng chúng ta nhân thánh Chúa

Cho tất cả lòng than thở nài van:

Chúa chúng ta xét xử khoan nhân

Đức ngài cảm nhận nỗi đau, ân cảm nhận lòng tai.

Muôn lạy Chúa, này đây bao tội,

Lũ con hỡi phôi n bỡi ân tình

Ngũa trông lỡi ng cỡi cao xanh

Thiên ân tràn xuỡi ng cho thanh thoát lòng.

Xin Ngài nhỡi : đỡi u mỡi ng mạnh phỡi n

Đoàn con đây cũng vỡi n là con,

Nhỡi m lỡi chúng tỡi nỡi non

Danh Ngài nhân hỡi u tiỡi ng đỡi n muôn năm.

Xin tha thỡi lỡi i lỡi m trót phỡi m

Giúp chúng con can đỡi m vỡi ng bỡi n,

Vâng theo thánh ý ngày đêm

Bây giỡi mãi mãi trỡi n niỡi m hiỡi u trung.

Muôn lạy Chúa vô song tuyệt mỹ

Là Ba Ngôi hiện trên thiên tòa,

Phúc lành tuôn đổ xuống trần a

Cho mùa trai trở nh thành mùa hồng ân.

**Đaminh Maria Cao Tấn Tĩnh, BVL. Nếu có thể xin nghe chia sẻ theo cảm hứng hiện là để c
lời bài chia sẻ trên**

MC.CNIV-C.mp3
